

Tito 'Ádovci popírali
 znamení Pána svého,
 vzpírali se poslu Jeho
 vzpírali se poslu Jeho
 a následovali rozkazu
 každého tyrana zarputilého.
 A na tomto světě
 i v den zmrtvýchvstání
 doprovázet je bude prokletí.
 Ó ano, 'Ádovci věru
 v Pána svého neuvěřili!
 Ó ano, pryč tedy s 'Ádovci,
 lidem Húdovým!
 A k Thamúdovcům jsme
 vyslali bratra jejich Sáliha,
 jenž pravil jim: „Lide můj,
 uctívejte Boha a nemějte
 božstvo jiné kromě Něho;
 On dal vám vzejít ze země
 a usídlil vás na ní.
 O odpuštění Jej prostě
 a pokání čiňte,
 neb Pán můj blízký je
 a popřeje sluchu prosícím.“
 I řekli: „Sálihu, byls jedním
 z nás, v něhož jsme dříve
 naděje své vkládali;
 chceš nám nyní zakazovat
 uctívání toho,
 co již otcové naši uctívali?
 A máme značné pochybnosti
 stran toho,
 k čemu nás vyzýváš.“
 Odpověděl: „Lide můj, co si
 myslíte? Mám-li jasný důkaz
 od Pána svého a dostalo-li se
 mi od Něho milosrdenství,
 kdo mi tedy
 proti Němu pomůže,
 jestliže Jej neuposlechnu?
 Tím rozmnožili byste jen
 mou ztrátu!
 Lide můj, hle,
 toto je velbloudice Boží,
 jež pro vás je znamením.
 Nechte ji pást na zemi Boží
 a nečiňte jí nic zlého,
 aby se vám nedostalo
 trestu blízkého!“
 Avšak oni ji podřízli a Sáliha

zvolal: „Užívejte si života
 v příbytcích svých
 ještě tři dny
 a toto není slib vylhaný.“
 A když přišel rozkaz Náš,
 zachránili jsme Sáliha a ty,
 kdož spolu s ním uvěřili,
 z milosrdenství od Nás
 přicházejícího před hanbou
 dne onoho.
 A Pán tvůj věru silný je
 i mocný.
 A postihlo ty,
 kdož nespravedliví byli,
 vzkřiknutí jediné a jítro
 nalezlo je v domech jejich
 tvářemi k zemi ležící,
 jako by v nich
 nikdy nebyli žili.
 Ó ano, Thamúdovci věru
 v Pána svého neuvěřili!
 Ó ano, pryč tedy
 Ó ano, pryč tedy
 s Thamúdovci!
 A již kdysi přišli
 vyslanci Naši se zvěstí
 radostnou k Abrahamovi
 a řekli: „Mír s tebou!“
 a on odvětil: „Mír s vámi!“
 I řekli: „Neboj se,
 my k lidu Lotovu
 jsme vysláni.“
 A žena jeho, jež vedle stála,
 se smála, zatímco on seděl;
 a oznámili jsme jí o Izákovi
 a po Izákovi o Jakobovi
 zvěst radostnou.
 I zvolala: „Běda mi,
 jak porodit mám,
 když již stařena jsem a tento
 manžel můj stařec? To věru
 by bylo věcí podivuhodnou!“
 Řekli: „Jsi snad udivena
 rozhodnutím Božím?
 Nechť na vás spočine
 milosrdenství Boží
 i požehnání Jeho,
 lidé domu tohoto
 a On chvályhodný je
 i slávyplný!“

Když pak strach opustil
 Abrahama a on pochopil
 zvěst radostnou,
 jal se s Námi přít o lid Lotův,
 neboť Abraham byl věru
 člověk soucitný,
 laskavý a kající.
 I řekli vyslanci: „Abrahame,
 přestaň s tím,
 vždyť rozkaz Pána tvého
 byl již vydán a dolehne na ně
 trest neodvratný.“
 A když přišli
 vyslanci Naši k Lotovi,
 udělalo se mu nevolno
 a pojala jej úzkost o ně,
 že nebude je moci chránit,
 a pravil: „Tohle určitě
 bude den obtížný!“
 A seběhl se u něho
 v chvatu lid jeho a oni již
 dříve činy hnusné páchali
 a řekl jim Lot: „Lide můj,
 zde máte dcery mé,
 ony jsou pro vás čistší.
 Bojte se Boha
 a nezahanbujte mne
 v hostech mých.
 Což není mezi vámi
 jediný muž spravedlivý?“
 Pravili (andělé):
 „Lote,
 jsme vyslanci Pána tvého
 a tihle se k tobě nedostanou.
 Vydej se na cestu
 s rodinou svou
 po uplynutí části noci
 a nikdo z vás
 nechť se neobrací
 – jen žena tvá tak učiní,
 ji postihne to,
 co i ostatní postihne.
 A čas pro ně stanovený
 za jitra nastane,
 což není již jítro blízko?“
 A když přišel rozkaz Náš,
 obrátili jsme město jejich
 naruby a dali jsme na ně přšet
 kamení z hlíny upěchované.
 A k Madjanovcům jsme

vyslali bratra jejich Šu'ajba
 a on pravil jim: „Lide můj,
 uctívejte Boha
 a nemějte božstvo
 vedle Něho.
 A nedávejte
 špatné míry a váhy!
 Já vidím,
 že v blahobytu si žijete,
 však obávám se pro vás
 trestu dne, jenž vše obklopí.
 Lide můj, měřte a važte
 naprosto spravedlivě
 a nepoškozujte v ničem lidi
 a nepůsobte na zemi zlo
 šířice pohoršení!
 Dobrota Boží je pro vás lepší,
 jste-li věřící,
 a já nejsem věru
 nad vámi strážcem žádným.“
 Odpověděli: „Šu'ajbe,
 nařizuje ti snad modlitba tvá,
 abychom opustili to,
 co otcové naši uctívali,
 anebo abychom přestali
 nakládat s majetkem svým,
 jak chceme?
 Tys přece jinak
 člověk mírný a rozvázný!“
 I pravil Šu'ajb: „Lide můj,
 což nevidíte, že mám
 jasný důkaz od Pána svého
 a že mi ušetřil od Sebe
 obživu překrásnou?
 Já nechci se s vámi příti o to,
 co vám zakazují,
 já pouze chci,
 abyste se polepšili,
 pokud jsem toho schopen,
 a úspěch můj
 jen od Boha závisí,
 na Něj se spoléhám
 a k Němu se kajícně obracím.
 Lide můj,
 necht' odpor váš vůči mně
 na vás nevalí hřích,
 abyste nebyli postiženi tím,
 co již postihlo lid Noemův
 či lid Lotův
 nebo lid Sálíhův

– a lid Lotův není od vás
 příliš vzdálen!
 Pána svého
 o odpuštění proste
 a pokání před Ním činite
 – vždyť Pán můj slitovný je
 i láskyplný!“
 Odpověděli: „Šu'ajbe,
 chápeme jen málo z toho,
 co říkáš, avšak vidíme věru,
 žeš slabý mezi námi,
 a nebýt rodu tvého,
 věru bychom tě ukamenovali,
 neboť nejsi vůči nám
 příliš mocný.“
 Pravil Šu'ajb: „Lide můj,
 zdaž rod můj je pro vás
 mocnější než Bůh, takže jste
 Jej nechali za sebou
 nestarající se o něj?
 Pán můj však věru objímá ve
 vědění Svém vše, co děláte.
 Lide můj, jedněte podle
 stanoviska svého,
 já také tak budu jednat
 a potom poznáte,
 koho postihne
 trest zahanbující
 a kdo vlastně lhářem byl.“
 A když přišel rozkaz Náš,
 zachránili jsme Šu'ajba a ty,
 kdož spolu s ním uvěřili,
 z milosrdenství
 od Nás přicházejícího.
 A postihlo ty,
 kdož nespravedliví byli,
 vzkřiknutí jediné a jítro
 nalezlo je v domech jejich
 ležící tvářemi k zemi, jako by
 v nich nikdy nebyli žili.
 Ó ano, pryč s Madjanovci,
 tak jako bylo řečeno:
 pryč s Thamúdovci!
 A poslali jsme Mojžíše
 se znamenými Našimi
 a zjevnou pravomocí k
 Faraónovi a velmožům jeho;
 ti však následovali
 rozkazu Faraónova,
 ačkoliv rozkaz ten

k správnému nemohl vésti.
 Půjde Faraón v čele lidu
 svého v den zmrtvýchvstání
 a dovede je do pekla –
 jak mizerný je to příbytek
 na bydlení!
 A byli prokletím
 pronásledováni
 na tomto světě a budou tak i
 v den zmrtvýchvstání
 - jak hnusný je dar,
 jenž bude jim darován!
 A toto je část zvěstí
 o městech,
 které ti vyprávíme:
 některá z nich ještě stojí,
 jiná však byla smetena.
 My neukřivdili jsme
 obyvatelům jejich,
 nýbrž oni sami sobě ukřivdili,
 a nebyla jim k ničemu
 božstva jejich, jež vedle Boha
 vzývali, když naplnil se
 rozkaz Pána tvého,
 ba naopak, pouze zkázu
 jejich rozmnožila.
 A zajisté je v tom
 znamení pro toho,
 kdo bojí se trestu
 dne posledního;
 Pokud se týká blažených,
 ti do zahrad se dostanou
 a nesmrtelní tam zůstanou,
 dokud nebesa a země
 budou trvat a dokud Pán tvůj
 nebude chtít jinak
 a to dar bude nezkrácený.
 A nepochybuji nikterak
 ohledně toho,
 co lidé tito uctívají:
 vždyť uctívají jen to,
 co před nimi již
 otcové jejich uctívali.
 A My dáme jim
 podíl jejich přesně,
 bez zkrácení.
 A zajisté jsme již kdysi dali
 Mojžíšovi Písmo
 a vznikly o něm spory;
 a kdyby nebylo slova,

jež předtím již přišlo
od Pána tvého,
bylo by mezi nimi
již rozhodnuto.
A oni stále o něm
vázně pochybují.
Pán tvůj pak zajisté přesně
každému za skutky jeho
odplatí
a On dobře je zpraven o tom,
co dělají.
Jdi přímo tak,
jak přikázáno ti bylo,
a taktéž nechť činí ti,
kdož s tebou
k Bohu se obrátili!
A nebuďte vzpurní,
vždyť On jasně zří vše,
co konáte.
Neopírejte se o ty,
kdož nespravedliví jsou,
aby vás nepohladil
oheň pekelný.
Konej modlitbu
na obou koncích dne
i v nočních hodinách,
blízkých k ránu a večeru!
A dobré skutky věru
rozptylují špatné –
a toto je připomenutí pro ty,
kdož Boha vzpomínají.
Buď neochvějný,
neboť Bůh nedopustí,
aby ztratila se odměna těch,
kdož dobré konají.
Proč bylo mezi pokoleními
předešlými tak málo těch,
kdož byli poctiví a bránili
šíření pohoršení na zemi?
A ty jsme zachránili.
Zatímco nespravedliví
následovali to,
čeho se jim
dostalo z přepychu,
a stali se hříšníky.
Kdyby Pán tvůj chtěl,
byl by věru učinil lidstvo
národem jediným,
avšak oni stále jsou
ve sporech (o pravdě),

kromě těch, nad nimiž
se Pán tvůj slitoval;
a kvůli tomu je stvořil.
A vyprávíme ti toto vše
ze zvěstí o poslech,
abychom tím povzbudili
srdce tvé
a aby s tím k tobě přišla
pravda i varování
a připomenutí věřícím.
A Bohu náleží nepoznatelné
na nebesích i na zemi
a k Němu se vrací
rozkazy všechny.
Uctívej Jej tedy
a na Něj spoléhej –
a není Pánu tvému lhostejné
to, co děláte!